

Kik azok a rákócristák? VII.

...Engem tulajdonképpen az „ellenforradalmi magatartásomért” rúgtak ki a hadseregből.¹ Én mentem ki a közel négyszáz növendékkel - a harmadik és a negyedik évfolyammal - tüntetni. Én akkor ügyeletes tiszt voltam a Sike főhadnaggyal. Ennek az volt előzménye, hogy a Könye Jenő (negyedéves növendék) a Szabad Ifjúság címlapján olvasta a DISZ KB (Dolgozó Ifjúság Szövetsége Központi Bizottság) közleményét, miszerint „miénk az utca”. Az igazság az, hogy tulajdonképpen a DISZ mozgósította az ifjúságot. A Jenő ezzel a hírrel végigszaladt az osztályokon, és mozgósította a „népet”. A parancsnoki épület előtt nagy volt a zúgás, a Sike nagyon megijedt és nem tudta, hogy mit kéne tenni. Erre odaadtam neki a kardot - ezt kellett viselni az ügyeletes tiszteknek - mondtam, hogy mint helyettes, vegye át tőlem az ügyeletes tiszti szolgálatot és a többit bízom rá. Odaálltam a növendékek elé és a következőket mondtam: Fiúk, amennyiben biztosítjátok, hogy az első-második évfolyam itthon marad, és minden osztályhoz adtok egy felelőst, aki szavatolja, hogy a „kicsik” nem mennek sehova, akkor én hajlandó vagyok kimenni veletek. Erre nagy taps következett. Így mentünk ki a tüntetésre. Elmentünk a Sztálin-térre. Ott a szobor ledöntése után a tömeg meglódult, mert jött egy autó, amiről azt kiabálták, hogy a rádiónál lövik az embereket. Mi indultunk a Keleti felé és az Otthon Áruháznál meglátott bennünket Oláh István és Mándi Árpád. Oláh odajött és kérdezte, hogy mi történt és hová akarunk menni? Jelentettem a történeteket, de a továbbiakra nézve nem tudtam mit válaszolni. Amikor a Körúthoz értünk, azt mondta, hogy most forduljunk jobbra. A Körúton mentünk a Dohány utcáig, visszafordultunk és kikötöttünk a HÉV-nél. Így mentünk vissza az iskolára...

¹ U. o. p. 161.